

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา ต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล*

NEEDS ASSESSMENT OF THAI COMMUNICATION SKILLS AMONG INTERNATIONAL STUDENTS ACROSS RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY CAMPUSES IN THAILAND

เมธิกา พ่วงแสง*, ยุทธภูมิ สุวรรณเวช

Maythika Puangsang*, Yutthapoom Suwannavej

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: maythika.p@rmutp.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่มีลักษณะเป็นรูปแบบการตอบสนองคู่ 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับความสำคัญโดยใช้ (PNI_{modified}) โดยมีค่า IOC เฉลี่ยทุกข้อเท่ากับ 0.94 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพความเป็นจริงของการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติในภาพรวม ประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การใช้เชิงวิชาการ การสื่อสารในสถานการณ์จริง การใช้คำศัพท์ พบว่า มีการแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยทุกทักษะ และสภาพต้องการที่พึงประสงค์มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ทุกทักษะ 2) ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ด้านทักษะการเขียนมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ลำดับที่ 1 มีค่า PNI_{modified} = 0.88 3) แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องใช้การสอนที่หลากหลายครอบคลุมทุกด้าน พัฒนาทักษะภาษาไทยเน้นเรียนสนุก มีส่วนร่วม ใช้เทคโนโลยี แอป และสื่อที่เหมาะสม เน้นการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการใช้จริง และให้กำลังใจ

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, ทักษะการใช้ภาษาไทย, การสื่อสารภาษาไทย, นักศึกษาต่างชาติ

Abstract

The objective of this study was to investigate the needs for developing Thai language communication skills among international students in the Rajamangala University of Technology network and approaches to Developing Thai Language Skills for Communication Among International Students in the Rajamangala University of Technology Group. It is a Survey Research

and the sample consisted of 400 international students selected through convenience sampling. The research instrument was a needs assessment questionnaire employing a Dual-Response Format on a five - point scale. Data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation, while the prioritization of needs was determined by applying the $PNI_{modified}$ index. The instrument exhibited high content validity $IOC=0.94$ and reliability= 0.82 . The findings revealed that 1) Regarding the actual condition of Thai language communication skill development among international students, it encompasses listening, speaking, reading, and writing skills, as well as academic usage, real - life communication, and vocabulary application. It was found that the observed behaviors in all skills were at a low level, whereas the desired conditions indicated a high level of needs across all skills. 2) The analysis of the prioritization of needs for the development of Thai language communication skills among international students in the Rajamangala University of Technology group indicated that writing skills ranked as the highest priority, with a $PNI_{modified}$ value of 0.88. 3) Guidelines for the Development of Thai Language Communication Skills. The proposed guidelines for developing Thai language communication skills among international students in the Rajamangala University of Technology group the acquisition of Thai language skills by international students necessitates a multifaceted and comprehensive pedagogical approach. Development of Thai language proficiency should emphasize engaging and interactive learning environments, incorporating diverse technological tools and applications as well as appropriate learning materials. A focus on practical Thai language application in real - life scenarios is crucial to address specific weaknesses, create authentic usage opportunities, and provide encouragement.

Keywords: Needs Assessment, Thai Language Proficiency, Thai Communication, International Students

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสังคม การที่นักศึกษาต่างชาติสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัว การเรียนรู้ และการใช้ชีวิตในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การที่นักศึกษาต่างชาติสามารถสื่อสารภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วจะช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างเครือข่ายกับคณาจารย์และเพื่อนร่วมชั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิต ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุข การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม รวมถึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555)

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีนัยสำคัญต่อมนุษย์ในทุกยุคสมัย โดยเป็นกลไกหรือเครื่องมือหลักในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและประสบการณ์ระหว่างบุคคล ปัจจุบัน โลกมีภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมากกว่าสี่พันภาษา และอาจกล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทั้งระดับบุคคลและสังคม สำหรับประเทศไทย

นั้น เป็นประเทศที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักศึกษาต่างชาติ อันเนื่องมาจากคุณภาพของการจัดการศึกษาและลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรม อย่างไรก็ตาม นักศึกษาต่างชาติกลุ่มนี้มักประสบปัญหาในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ทั้งในบริบทชีวิตประจำวันและในแวดวงวิชาการ ปัญหาดังกล่าวมีสาเหตุจากความซับซ้อนของภาษาไทยในด้านระบบเสียงวรรณยุกต์ ลักษณะการออกเสียง และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งมีความแตกต่างจากภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคย ส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการรับฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่เป็นทางการและเชิงวิชาการ จากสถิติปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ พบว่า ทักษะการเขียนพบข้อผิดพลาดในการสะกดคำ 100%, สะกดผิด 60%, ใช้คำผิดความหมาย 33%, จัดลำดับคำผิด 100% ทักษะการอ่าน อ่านคำศัพท์ไม่เข้าใจ 93%, อ่านประโยค/ข้อความผิดพลาด 33%, อ่านย่อหน้าไม่เข้าใจ 33% ทักษะการฟัง ฟังคำศัพท์ไม่เข้าใจ 60%, ฟังประโยคไม่เข้าใจ 40% ทักษะการพูด ออกเสียงไม่ชัด 86%, คำศัพท์ไม่พอ 33%, ไม่กล้าพูดเพราะกลัวผิด 20% (นิภา กุ้พงษ์ศักดิ์, 2555)

อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัย การสังเกต และประสบการณ์ พบว่านักศึกษาต่างชาติจำนวนมากยังประสบปัญหาในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นด้านการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน ปัญหาเหล่านี้อาจเกิดจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ความไม่คุ้นเคยกับระบบการเรียนการสอนภาษาไทย หรือขาดโอกาสในการฝึกฝนและใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการสื่อสาร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่างชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติสุดา บุญส่ง และ สุภา พูนผล ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ กล่าวถึงประสบการณ์การสอนนักศึกษาชาวต่างประเทศพบว่า นักศึกษาสื่อสารด้วยการฟังและทักษะการพูดได้ดีในระดับหนึ่ง เพราะได้ฝึกในชีวิตประจำวัน แต่ทักษะการเขียนกลับมีปัญหา เพราะทักษะการเขียนจะใช้ในชั้นเรียนเท่านั้น ปัญหาเหล่านี้สร้างความกดดันให้แก่ผู้เรียนมากขึ้นเมื่อต้องเรียนร่วมกับเพื่อนชาวไทยโดยมีอาจารย์ผู้สอนชาวไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการอธิบาย (เกียรติสุดา บุญส่ง และสุภา พูนผล, 2562) ทั้งนี้ การขาดทักษะภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ รวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ส่งผลต่อการปรับตัวเข้ากับสังคมไทย และความมั่นใจของนักศึกษาต่างชาติ

จากที่กล่าวมา การวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาต่างชาติอย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้จะประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรกิจกรรม และสื่อการเรียนการสอนภาษาไทยที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาต่างชาติได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยใช้การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อแก้ปัญหาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งเป็นกระบวนการที่บูรณาการระหว่างแนวคิดการประเมิน (Kaufman, R., 1994) กับแนวคิดสมรรถนะทางภาษา (Hymes, D., 1972) และเทคนิคเชิงสถิติโดยการประเมินความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวานิช, 2558) เพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญที่นำไปสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนต่างชาติในบริบทสังคมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และแนวทางการพัฒนาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง และเนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดกลุ่มตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (สัญญาศรณ์ สวัสดิ์โรตง, 2560) ซึ่งต้องใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 384 คน เพื่อความสะดวกในการประเมินผล และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่เงื่อนไขกำหนด คือไม่น้อยกว่า 384 ตัวอย่างโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีเนื้อหาครอบคลุม ประกอบด้วย 3 ตอน รายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ศึกษา ในประเทศไทย

ตอนที่ 2 การสอบถามความสามารถทางการสื่อสารภาษาไทยในปัจจุบันและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ที่มีการตอบสนองคู่ (Dual - response) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินสถานการณ์ความเป็นจริงและความคาดหวัง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย 5 ระดับ (John, W. Best., 1981)

ตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) มีลักษณะเป็นการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

3. การสร้างเครื่องมือและการรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือการวิจัยผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทบทวนแนวคิดและกำหนดกรอบการวิจัยการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้เชิงวิชาการ การสื่อสารในสถานการณ์จริง การใช้คำศัพท์

2. จัดทำแบบสอบถามฉบับร่างนำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในข้อคำถามและหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร เกณฑ์การพิจารณา

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้ โดยให้หาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อความสำเร็จของแบบสอบถาม (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2562) โดยมีค่า IOC เฉลี่ยรวมทุกข้อเท่ากับ 0.94

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามฉบับร่างด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามแบบของครอนบาคมากกว่า 0.70 (Cronbach, L. J., 1970) โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

การรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Google Forms เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และเพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ต่าง ๆ

2. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของแต่ละมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บแบบสอบถามออนไลน์ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขั้นตอนการตอบแบบสอบถาม

3. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อคัดกรองแบบสอบถามที่สมบูรณ์และพร้อมสำหรับนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) วิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ของการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาต่างชาติส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (51.7%) อยู่ในช่วงอายุ 21 - 25 ปี (54.2%) และมาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง โดยมีสัดส่วนมากที่สุดจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (20.8%) ด้านภาษาแม่ พบว่าส่วนใหญ่เป็นภาษาจีน (33.3%) และมากกว่าครึ่ง (62.5%) ไม่เคยมีประสบการณ์เรียนภาษาไทยมาก่อนเข้ามาศึกษาในประเทศไทย

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นและลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ตารางที่ 1 ความต้องการจำเป็นและลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

รายการ	สภาพที่เป็นจริง		สภาพที่คาดหวัง		PNI _{modified} / ลำดับความสำคัญ
	Mean (P)	SD	Mean (I)	SD	
การเขียนภาษาไทย	2.50	0.65	4.70	0.60	0.88 (1)
การพูดภาษาไทย	2.80	0.60	4.60	0.58	0.64 (3)
การฟังภาษาไทย	3.00	0.55	4.50	0.50	0.50 (5)
การอ่านภาษาไทย	3.20	0.58	4.40	0.57	0.38 (7)
การใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการ	2.70	0.70	4.60	0.55	0.70 (2)
การสื่อสารในสถานการณ์จริง	2.90	0.72	4.80	0.62	0.66 (4)
การใช้คำศัพท์ภาษาไทย	3.00	0.60	4.50	0.52	0.50 (6)

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า ทักษะที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การเขียนภาษาไทย ($PNI_{modified} = 0.88$) และรองลงมาคือการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.70$) การพูดภาษาไทย ($PNI_{modified} = 0.64$) ตามลำดับ และลำดับถัดไปทักษะที่มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุดคือ การอ่านภาษาไทย ($PNI_{modified} = 0.38$) นักศึกษาต่างชาติมีความต้องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการมากที่สุด ทั้งนี้ การวางแผนการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นใจและการฝึกปฏิบัติจริงในทักษะเหล่านี้ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะด้านการพูดและการสื่อสารในสถานการณ์จริงเพื่อให้ นักศึกษาสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในชีวิตประจำวันและด้านวิชาการ

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. แรงจูงใจหลักในการเรียนภาษาไทย ได้แก่ ความต้องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย
2. ปัญหาส่วนใหญ่พบในทักษะการเขียนและการใช้ภาษาเชิงวิชาการ ซึ่งต้องใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ซับซ้อน
3. นักศึกษาหลายคนสะท้อนว่าการฟังภาษาพูดในชีวิตประจำวันเป็นความท้าทาย เนื่องจากคนไทยพูดเร็วและมีสำเนียงที่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาคาดหวังให้มีการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมปฏิบัติจริงมากขึ้น เช่น การจำลองสถานการณ์ การสนทนากับคนไทย และการเขียนงานเชิงวิชาการอย่างเป็นระบบ เพราะคิดว่าการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมปฏิบัติจริงช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรู้ในห้องเรียนที่เน้นทฤษฎี การจำลองสถานการณ์และการสนทนากับคนไทยช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ
5. นักศึกษาส่วนใหญ่เสนอให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เพื่อสร้างโอกาสในการใช้ภาษาไทยกับเพื่อนชาวไทยมากขึ้น เพราะมองว่าการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไม่ได้จำกัดแค่เรื่องภาษา แต่ยังรวมถึงการเรียนรู้วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของคนไทย ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจสังคมไทยได้ลึกซึ้ง และสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ง่ายขึ้น การเข้าใจวัฒนธรรมยังช่วยให้การใช้ภาษาไทยเป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

จากการศึกษาความต้องการจำเป็นโดยการจัดลำดับความสำคัญซึ่งพบว่าซึ่งพบว่าทักษะการเขียนภาษาไทย ทักษะการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการ และทักษะการพูดภาษาไทย นักศึกษาต่างชาติมีความต้องการพัฒนาสูงสุดตามลำดับ และจากข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับการเสนอแนะสามารถนำเสนอแนวทางการพัฒนาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องใช้แนวทางการสอนที่หลากหลายครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งควรเน้นการจัดการเรียนการสอนที่สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและเกิดความสนุกสนานผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น เกมส์ กิจกรรมกลุ่ม รวมถึงการออกแบบสื่อการสอนที่มีความหลากหลาย และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ช่วยเสริมสร้างและพัฒนาทักษะการเขียน การฟัง การใช้ภาษาในเชิงวิชาการ โดยการแก้ปัญหาเฉพาะจุด เช่น จัดกิจกรรมฝึกเขียนประโยคพื้นฐานเน้นการใช้คำกริยา คำนาม คำคุณศัพท์ และคำบุพบทที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และความเข้าใจบริบท โดยใช้แบบฝึกหัด แอปพลิเคชัน เช่น Learn Thai by Nemo, ChatGPT หรือ ThaiPod101 เป็นต้น และสื่อหรือคู่มือภาษาไทยที่เหมาะสมกับระดับความรู้ของนักศึกษา นอกจากนี้ ควรมีเวทีสาธารณะให้นักศึกษาได้สื่อสารโดยเริ่มจากกลุ่มเล็ก ๆ หรือเน้นการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงของชีวิตประจำวัน เช่น การเดินทาง สั่งอาหาร การซื้อของใช้ต่าง ๆ รวมถึงกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะอื่น ๆ ควบคู่กันไปด้วย และช่วยกระตุ้นด้วยการให้กำลังใจ คำชมเชย และการสร้างแรงจูงใจ

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีผลการวิจัย ดังนี้

จากผลการวิจัยนี้บ่งชี้ให้เห็นว่านักศึกษาต่างชาติมีความต้องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยและการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการมากที่สุด สาเหตุอาจเนื่องมาจากการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาจำเป็นต้องเขียนรายงาน เขียนใบงานต่าง ๆ ในชั้นเรียน การเขียนโครงงานปริญญา นิพนธ์ เป็นต้น ซึ่งการขาดทักษะการเขียนที่ดีจะส่งผลกระทบและทำให้ทำงานได้ล่าช้า และการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสื่อสารซึ่งการทำโครงงานปริญญา นิพนธ์หรือบทความต่าง ๆ ต้องใช้ภาษาเชิงวิชาการนักศึกษาจำเป็นต้องเข้าใจและใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการในการอ่าน การเขียน รวมถึงการนำเสนอผลงาน การอภิปราย การขาดทักษะนี้จะทำให้ไม่สามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ซึ่งภาษาไทยมีโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวนภาษาที่แตกต่างจากภาษาแม่ของนักศึกษา ทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้ยาก และภาษาไทยเชิงวิชาการมักใช้คำศัพท์เฉพาะทาง โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน และรูปแบบการเขียนที่แตกต่างจากการเขียนทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่ระบุว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองควรเน้นการตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะ (Specific Needs) ของผู้เรียน โดยเฉพาะในบริบทเชิงวิชาการที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อการศึกษา (Hutchinson, T. & Waters, A., 1987) นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับทฤษฎี Input Hypothesis ที่ชี้ว่าผู้เรียนต้องได้รับการป้อนข้อมูลภาษา (Comprehensible Input) ที่สูงกว่าระดับความสามารถเพียงเล็กน้อย ($i+1$) เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการเขียนและภาษาเชิงวิชาการและผลการสัมภาษณ์ยังสะท้อนให้เห็นปัญหาและความต้องการของนักศึกษาต่างชาติในทักษะการเขียนและภาษาไทยเชิงวิชาการ (Krashen, S. D., 1982) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณที่พบว่า การเขียนภาษาไทย ($PNI_{modified} = 0.88$) และการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการ ($PNI_{modified} = 0.70$) เป็นทักษะที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด โดยผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ระบุว่ามีความยากลำบากในการใช้ศัพท์เชิงวิชาการและการเขียนงานที่เป็นทางการในระดับมหาวิทยาลัยและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภรณ์ ใจเที่ยง ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติบนฐานวัฒนธรรมเสนอว่าการออกแบบหลักสูตรภาษาไทยควรคำนึงถึงความหลากหลายทางภาษาแม่ของผู้เรียน และบูรณาการกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่นไทย เพื่อสร้างแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมมากขึ้น (อาภรณ์ ใจเที่ยง, 2562) และนอกจากนี้การพัฒนาทักษะการเขียนและการใช้ศัพท์เชิงวิชาการ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จทางวิชาการของผู้เรียนภาษาเพิ่มเติม (L2 Learners) ดังนั้น การที่นักศึกษาต่างชาติมีความต้องการสูงในด้านนี้ จึงเป็นตัวบ่งชี้ว่าการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ควรเน้นการสร้างหลักสูตรที่เน้นการเขียนเชิงวิชาการ ควบคู่กับการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง (Nation, I. S. P., 2009)

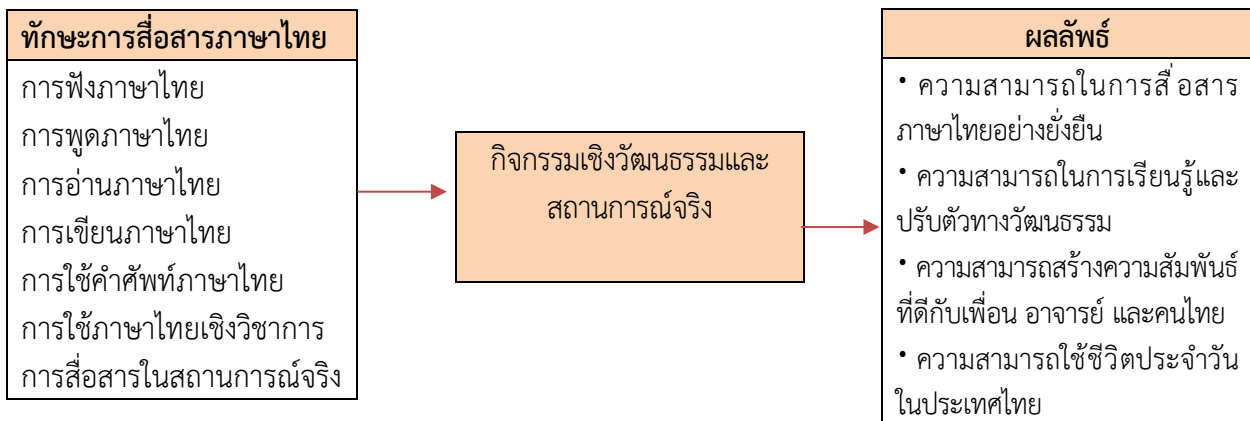
นอกจากนี้ ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงปัญหาการฟังภาษาไทยในชีวิตประจำวันซึ่งไม่ได้มีค่าผลการประเมินความต้องการจำเป็นที่สูงแต่ยังต้องการพัฒนา สาเหตุอาจเนื่องมาจาก นักศึกษาอาจมีโอกาสดูฟังภาษาไทยจากสื่อต่าง ๆ มากกว่าการฝึกเขียน การอ่าน หรือการพูด ทำให้ทักษะการฟังพัฒนาไปในระดับหนึ่งแล้วแต่ยังขาดความคล่องแคล่วในการใช้เพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับผลเชิงปริมาณที่พบว่าค่าเฉลี่ยด้านการฟังไม่ต่ำมาก แต่ยังคงมีค่าความต้องการจำเป็นในการพัฒนา ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการปรับปรุงทักษะนี้ให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการฟังสำเนียงและการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ การวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะยังพบว่านักศึกษาต้องการการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติ เช่น การจำลองสถานการณ์จริงและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับนักศึกษาไทย ซึ่งสามารถอธิบายผลเชิงปริมาณที่พบว่าทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริงมีความต้องการพัฒนาในระดับค่อนข้างสูง ($PNI_{modified} = 0.66$) และเมื่อพิจารณาสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมาซึ่งพบว่า สมพร เกษมสุข ที่ศึกษาวิจัยเรื่องการเรียนรู้การสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในระดับอุดมศึกษา ได้ชี้ว่าผู้เรียนต่างชาติมัก

ประสบปัญหาด้านการสื่อสารเชิงวิชาการและการปรับตัวด้านภาษา (สมพร เกษมสุข, 2558) และงานวิจัยของ อารมณ์ ใจเที่ยง ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติบนฐานวัฒนธรรมเสนอว่า การเรียนภาษาไทยควรเชื่อมโยงกับกิจกรรมเชิงวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มแรงจูงใจและประสิทธิภาพการเรียนรู้ ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าว โดยยืนยันว่าการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องบูรณาการทั้งเชิงวิชาการและเชิงวัฒนธรรม (อารมณ์ ใจเที่ยง, 2562) นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา พันธเกษม ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ พบว่าที่นักศึกษาบางส่วนสะท้อนถึงความแตกต่างในการให้ความสำคัญต่อทักษะการอ่านและการพูด ซึ่งความแตกต่างด้านภูมิหลังและภาษาแม่ส่งผลต่อความรู้สึกและแรงจูงใจในการเรียนรู้ทักษะภาษาแต่ละด้าน ดังนั้นการจัดหลักสูตรควรมีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับความหลากหลายนี้ (สุกัญญา พันธเกษม, 2561)

และแนวทางการพัฒนาการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ จำเป็นต้องใช้แนวทางการสอนที่หลากหลายครอบคลุมทุกด้าน ควรเน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ สื่อการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ โดยแก้ปัญหาเฉพาะจุด เช่น การฝึกเขียนประโยคพื้นฐาน การใช้แอปพลิเคชัน เช่น Learn Thai by Nemo, ChatGPT หรือ ThaiPod101 เป็นต้น และการสร้างเวทีให้นักศึกษาได้สื่อสารในสถานการณ์จริง พร้อมทั้งให้กำลังใจและสร้างแรงจูงใจ สาเหตุอาจเนื่องจากการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีส่วนร่วมจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากขึ้น กิจกรรมสร้างสรรค์ สื่อการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยี ช่วยให้การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ และสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และช่วยให้นักศึกษาได้รับการแก้ไขในจุดที่ยังขาดความเข้าใจ ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และสร้างความมั่นใจในการสื่อสาร กำลังใจและสร้างแรงจูงใจ ช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยและมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรอบรมภาษาไทยระยะสั้นสำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งพบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าร้อยละ 60 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนในหลักสูตรสูงซึ่งการจัดการอบรมนั้น ได้แยกเป็นกลุ่มย่อยสำหรับการอบรมกลุ่มละไม่เกิน 25 คน อาจารย์แต่ละกลุ่มสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่และตรงกับความต้องการของนักศึกษาชาวจีน อาจารย์ผู้สอนเน้นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้นักศึกษาชาวจีนได้สร้าง ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มย่อย และการสนทนาได้ตอบกับอาจารย์ผู้สอนและเพื่อนนักศึกษาชาวจีนด้วยกัน (เชษฐ ศิริสวัสดิ์ และคณะ, 2563)

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย เรื่อง “ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล” ได้พบองค์ความรู้ใหม่ที่บ่งชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาต่างชาติในกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาไทยที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะ ทักษะการเขียนและภาษาไทยเชิงวิชาการ ซึ่งมีความสำคัญต่อความสำเร็จทางการเรียน แต่กลับเป็นจุดอ่อนหลักของผู้เรียน นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยง กิจกรรมเชิงวัฒนธรรมและสถานการณ์จริง สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ชี้ให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติไม่ควรจำกัดเพียงการสอนเชิงทฤษฎี แต่ควรผสมผสานทั้งภาษาเชิงวิชาการและการสื่อสารในชีวิตจริง เพื่อสร้างสมดุลในการเรียนรู้และเพิ่มศักยภาพการใช้ภาษาไทยอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากงานวิจัย

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติในกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า ทักษะที่มีความต้องการพัฒนาสูงสุดคือ การเขียนภาษาไทย และการใช้ภาษาไทยเชิงวิชาการ ตามลำดับ ในขณะที่ทักษะที่มีความต้องการพัฒนาน้อยที่สุดคือ การอ่านภาษาไทย ด้านข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักศึกษามีความยากลำบากในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการและการฟังภาษาไทยในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังสะท้อนความต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมปฏิบัติจริงและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยและทฤษฎีที่ว่าผู้เรียนภาษาที่สองควรได้รับการพัฒนาทั้งด้านวิชาการและการใช้ในชีวิตจริง เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความถูกต้องทางภาษาและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งสามารถนำไปสู่ข้อเสนอแนะทั้งเชิงนโยบายและเชิงการปฏิบัติ ดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ควรกำหนดนโยบายสนับสนุนหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ โดยเน้นการพัฒนาทักษะการเขียนและภาษาเชิงวิชาการควบคู่กับการสื่อสารในชีวิตจริง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลควรจัดทำมาตรฐานกลาง (Core Standard) สำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างชาติในทุกมหาวิทยาลัยในเครือ เพื่อสร้างคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันควรมีนโยบายส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีนักศึกษาเข้ามาเรียนในไทยจำนวนมาก เช่น จีน เวียดนาม และลาว เพื่อแลกเปลี่ยนหลักสูตร การฝึกอบรม และสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย 2) ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปสู่การปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกเขียนเชิงวิชาการ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนบทความสั้น และการนำเสนอด้วยภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและทักษะการใช้ภาษา ควรออกแบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานกับกิจกรรมวัฒนธรรม เช่น การสนทนากับนักศึกษาไทย การทำกิจกรรมชุมชน และการเข้าร่วมงานประเพณี เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง การสอนควรมีความยืดหยุ่น โดยพิจารณาความแตกต่างของภาษาแม่และภูมิหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลาย และควรจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเข้าถึงง่าย เช่น e - Learning, Online Platform และการใช้สื่อดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยนอกห้องเรียน

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติสุดา บุญส่ง และสุภา พูนผล. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเองสำหรับ
นักศึกษาชาวต่างประเทศ. วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 32(2), 50-65.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- เชษฐ ศิริสวัสดิ์ และคณะ. (2563). การพัฒนาหลักสูตรการอบรมภาษาไทยระยะสั้นสำหรับนักศึกษาชาวจีนของ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 15(2), 92-97.
- นิภา กุ่มพริ้งศักดิ์. (2555). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ:กรณีศึกษานักศึกษาจีนมหาวิทยาลัย
กรุงเทพ. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 31(1), 123-139.
- สมพร เกษมสุข. (2558). การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิจัย
ทางการศึกษา, 9(2), 4-58.
- สัญญาศรณ์ สวัสดิ์ไธสง. (2560). วิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์
ปอเรชั่น.
- สุกัญญา พันธเกษม. (2561). แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ. วารสารภาษาและวัฒนธรรม,
14(3), 120-135.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็น: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2562). การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติบนฐานวัฒนธรรม. วารสารครุศาสตร์,
47(1), 88-102.
- อิทธิพัทธ์ สวทันพรกุล. (2562). การวิจัยทางการศึกษา แนวคิดและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test*. (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Hutchinson, T. & Waters, A. . (1987). *English for Specific Purposes: A learning-centred approach*.
United Kingdom: Cambridge University Press.
- Hymes, D. (1972). *On communicative competence*. Harmondsworth: Penguin Books.
- John, W. B. (1981). *Research in education*. (4th ed.). Englewood Cliffs: Prentice-Hall.
- Kaufman, R. (1994). *A needs assessment audit*. New Jersey: Educational Technology Publications.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford England:
Pergamon Press.
- Nation, I. S. P. (2009). *Teaching ESL/EFL reading and writing*. New York: Routledge.